

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2011 r. — Aecops przeciwko Komisji

(Sprawa T-52/11)

(2011/C 139/38)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: AECOPS — Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: J. da Cruz Vilaça i L. Pinto Monteiro, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE decyzji Komisji dotyczącej sprawy 89 0979 P3 z dnia 27 października 2010 r., na podstawie której ograniczona została do kwoty 426 070 PTE (escudo) kwota pomocy zaakceptowana decyzją Komisji C(89) 0570 z dnia 22 marca 1989 r., i jednocześnie żąda się zwrotu kwoty 14 430,02 euro;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty:

1) Pierwszy zarzut dotyczący naruszenia rozsądnego terminu na podjęcie decyzji, w związku z czym nastąpiło:

— przedawnienie okresu na wszczęcie postępowania: skarżąca uważa, że zaskarżona decyzja została przyjęta po upływie czteroletniego terminu ustalonego na przedawnienie czteroletniego terminu na wszczęcie postępowania, przewidzianego w art. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich. Podobnie, nawet jeżeli miałyby miejsce ewentualne przerwanie terminu przedawnienia, przekroczony został dwukrotny okres przedawnienia bez wydania jakiegokolwiek decyzji zgodnie z postanowieniem akapitu czwartego ust. 1 art. 3 ww. rozporządzenia. Ponieważ upłynął termin przedawnienia na skorzystanie z odpowiedniego prawa, zaskarżoną decyzję należy uznać za bezprawną i nie podlegającą wykonaniu;

— naruszenie zasady pewności prawa: skarżąca uważa, że okoliczność, iż Komisja zezwoliła na upływ 20 lat od czasu zarzucanych nieprawidłowości do czasu podjęcia decyzji ostatecznej wiązało się z naruszeniem zasady pewności prawa. Owa fundamentalna dla porządku prawnego Unii Europejskiej zasada przewiduje, że wszystkie osoby mają prawo do tego, aby ich sprawy

były rozpoznawane przez instytucje Unii w rozsądnym terminie;

— naruszenie prawa do obrony: skarżąca uważa, że zostały naruszone jej prawa do obrony w zakresie, w jakim, z uwagi na to, że upłynęło ponad 20 lat pomiędzy zarzucanymi nieprawidłowościami a przyjęciem decyzji końcowej, skarżąca pozbawiona możliwości przedstawienia swoich uwag w stosownym czasie, to znaczy w czasie, w jakim dysponowałaby jeszcze dokumentami, które umożliwiłyby jej uzasadnienie wydatków uznanych przez Komisję za niekwalifikujące się.

2) Drugi zarzut dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia: skarżąca uważa, że zaskarżona decyzja nie spełnia wymogów ustanowionych przez art. 296 TFUE. W rzeczywistości bowiem zaskarżona decyzja nie wskazuje, nawet pokrótce, na powody, które doprowadziły do obniżenia pomocy finansowej przyznanej z EFS (Europejskiego Funduszu Społecznego), ani też pismo instytucji zarządzającej EFS, powiadamiające skarżącą o zaskarżonej decyzji nie przedstawia, nawet w minimalnym zakresie, powodów, które uzasadniły obniżenie rzeczoney pomocy, oraz które wydatki kwalifikują się, a które nie. Zdaniem skarżącej wada w postaci braku uzasadnienia powinna również doprowadzić Trybunał do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2011 r. — Aecops przeciwko Komisji

(Sprawa T-53/11)

(2011/C 139/39)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: AECOPS — Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: J. da Cruz Vilaça i L. Pinto Monteiro, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE decyzji Komisji dotyczącej sprawy 89 00771 P1 z dnia 27 października 2010 r., na podstawie której ograniczona została do kwoty 48 504 201 PTE (escudo) kwota pomocy zaakceptowana decyzją Komisji C(89) 0570 z dnia 22 marca 1989 r., i jednocześnie żąda się zwrotu kwoty 628 880,97 euro;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.